

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Să nu-i urmați!

E curioasă firea omului, îi plac riscurile. Se joacă cu avere, poziție socială, sănătate, viață pământească și ce e mai grav, se joacă și cu viața eternă a lui. Pentru lucruri trecătoare își riscă fericirea, viața veșnică. Când i se vorbește de suflet și imortalitatea acestuia, zâmbește înțelept și sceptic, deși în sinea lui simte că există în el ceva, ce nu este materie. Deși în nopți nedormite își aduce aminte, că va sosi vremea, când va trebui să dea socoteală de toate faptele lui, — la lumina zilei neagă dreptul oricărei ființe, fie acela și Dumnezeu, de a se amesteca în aceea ce el a făcut și face.

Deși eul lui intim este dornic de îngenunchiare umilită înaintea Creatorului, el își poartă capul înalt, ca spicul gol și spune sus și tare: „Eu sunt ce sunt din puterile mele, și nu cunosc alte legi decât a fizicei și a biologiei.“ Nu are altă teamă, decât că unii îl vor crede hiperzelos, supersticios, că cineva va trage la îndoială modernitatea lui. Iar în interiorul lui nu este altceva, decât un sărman copil rățâcit, fugit dela casa părintească. Ar merge acasă, — îi este rușine, — ar merge mai departe, îi este frică. Și cu cât îi este mai frică, cu atât mai mult strigă, că lui nu-i poruncește nimeni.

Ori de câte ori vedeți un om care vorbește contra religiei, în contra po-

runcilor dumnezeiești și în contra Bisericii, să vă aduceți aminte, că nici el nu crede ce spune. Să vă aduceți aminte, — ce a spus Avram bogatului chinuit, când acela l-a rugat să trimită pe cineva la frații lui, ca măcar ei să nu se osândească, — că trimișii Domnului trăiesc între noi, sunt preoții, pe ei trebuie să-i ascultăm. Pe ei și nu pe sărmanii nebuni, care riscă totul în aventurile lor extrabiserice, care vreau să atragă și pe alții la nivelul lor, căci le e frică de singurătate și pe care poate numai rușinea falsă îi reține, ca să nu se refugieze dinaintea muștrărilor conștiinței în brațele mamei bune, ce iertător se întinde spre ei.

Să vă rugați pentru ei, dar să nu-i urmați!

Irina Berinde

Sfânta mica Tereza de Pruncul Isus.

Puterea purității.

Acela care se lasă în voia simțurilor își pierde energia fizică, intelectuală și morală. Voința i se distruge. Sufletul devine robul trupului care găsește mii și mii de mijloace pentru a putea nimici orice scânteie de rezistență, orice tresărire de conștiință, orice ezitare, orice luptă sufletească. Sufletul își pierde orice inițiativă, vegetează.

Pe cât omul știe să se păstreze pur pe atâta poate să se substragă tiraniilor anihilatoare, dizolvante, rușinoase.

Puritatea fizică, puritatea inimii îl fac pe om tare, neînfricat, învingător al greutăților ce i se pun în cale.

Numai un om pur poate fi erou căci desfăcându-se de tot ce ar putea să-i atragă simțurile, liber de orice slăbiciune, se poate devota la tot, ce poate aduce mântuirea sufletului său și a altora.

De aceea datoria fiecărui creștin e de a lupta contra păcațului, să nu-i pregătească calea, de mic să lupte contra oricărei tentații. Ce sprijin mare e supravegherea părintească! Părintele, tata ori mama sunt acei cari plantează în copil puterea inhibitivă. Ei sunt cei dintâi, care vin în ajutorul micelor ființe care se doresc mai sus.

„Era de-ajuns ca să i se spună micuței Tereza: cutare lucru nu-i bun, asta îndurerează

pe bunul Dumnezeu, pentru ca niciodată să-i mai treacă prin minte să facă așa ceva,” spune cucernicul părinte Carbonel.

A fi fără de păcat e a ne bucura de tot ce a creat Domnul, în spiritul Lui, a ne topi în toată creația printr'o înțelegere superioară, e a trăi momente mari de sublimă solidaritate, a ne transforma în îngeri, în cântec.

Cuvântul însuș al Domnului: „vezi, să nu mai păcătu-ești” ne impune ura de păcat, dragostea de curăție.

Ce izvor nou e sufletul celui care și-a smuls păcatul de pe suflet prin sfânta spovadă! Pare că e un altul, pare că atunci s'a născut, că are ochi de prunc — toate i se par luminoase și bune — căci lumină e sufletul lui!

De un suflet pur, în stare de har, crescut de părinți pioși și întărit prin lupte proprii nu se poate apropia îngerul cel rău. El îi comandă, îl îndepărtează, îl înfricoșează.

„Așa, ne spune părintele Carbonel, demonii fugiau cu groază de Dânsa (Sfânta Mica Tereza), umiliți de a fi învinși de o ființă așa de slabă (era la vârsta când cei mici se năcăjesc cu alfabetul). Tereza avu un vis: „se făcea că era noapte; se plimba singură prin grădină când, deodată văzu lângă un chioșc doi drăcușori înspăimântători cari dansau pe

un butoiș de var, cu o dibăcie uimitoare, cu toate că picioarele le erau în lanțuri. Dintâi ei se uitară la dânsa cu niște ochi numai flăcări, pe urmă îi văzu, cași cum ar fi fost apucați de teamă, aruncându-se, într'o cli-pită, în fundul butoișului, ieșind apoi fără să-i vadă pe unde, alergând și la urmă ascunzându-se în lăngăria care dădea de-adreptul în grădină. Văzându-i așa de puțin curajoși, Tereza voi să afle ce aveau să facă și stăpânindu-și frica ce o încercase la început, se apropie de fereastră: bieții drăcușori alergau peste mese și nu șiau cum să fugă de sub privirea ei. Când și când se apropiau neliniștiți de geamuri și văzând-o tot acolo, începeau să fugă ca niște disperați.”

O. C.

Omul suportă mult, chiar mai mult, decât el cugetă. Englezul Artur Cook în timpul războiului a fost rănit de o schijă. În urma acestei răni, până în ziua de azi a fost operat de 61 ori. Când s'a repetat operația a 61 oară, lumea l-a crezut mort, însă în urma unui masaj de inimă a revenit din amețeala mortală. Când Cook după 61 de operații a părăsit spitalul, a luat bun rămas cu cuvintele: „la revedere.”

Zi de mare sărbătoare în Petrova.

În cadre solemne s'a săvârșit în 21 I. c. actul binecuvântării Bisericii gr. cat. din Petrova, care după un timp de 2 luni de muncă asiduă a ajuns să fie renovată în întreg interiorul său.

În locul pardoselii vechi de cărămizi, s'a padimentat cu scânduri, iar boltitura s'a colorat după modelul cerului înstelat, pereții asemenea s'au văruiat cu mai multe culori potrivite. În tinda Bisericii — din contribuția harnicilor intelectuali — mai ales familia notarului Jurca cu 1200 lei — s'a aranjat o capelă cu un foarte atrăgător altar marian.

Actul sfințirii a fost servit de reverendisimul V. Ștețiu, delegatul Excelenței Sale, secondat de pâr. egumen Leo Manu, pâr. Gh. Vlad și pâr. local Dr. Gh. Coman.

O imensă lume de credincioși au participat la aceasta solemnitate. Răspunsurile la sf. Liturgie au fost date de corul Agrului local de sub conducerea Dlui inv. Ioan Tămaș. Predica ocazională a rostit-o după cetirea sf. Evanghelii Reverendisimul Domn V. Ștețiu. La sf. Liturghie s'au împărășit numeroși credincioși. Punctul culminant, care a ridicat fastul sărbătoarei, a fost predica dela sfârșitul Liturghiei, rostită cu multă măiestrie oratorică de pâr. egumen Leo Man.

La sfârșitul sf. Liturghii au urmat credincioșii în ordine la

sărutarea sf. Cruci, după care ceremonia a luat sfârșit la ora 2. p. m.

Credincioșii s'au împrăștiat la vetrele lor cu o dulce mângâiere sufletească, văzându-și locașul de închinare renovat și reușit peste așteptările multora, manifestându-și sentimentele lor de recunoștință și mulțumită pâr. local, care a muncit cu tot zelul și râvna pentru realizarea acestui scop mareț.

A urmat apoi masa comună la pâr. Dr. Coman.

Omul este ateist numai în camera sa . . .

Folney — un liberțugetător ateist a făcut odată o mică plimbare cu barca pe mare. Fără de veste a izbucnit un vifor grozav, care amenința cu pierire mica corabie. Corăbierii strigau cu glas tare după ajutor și se rugau, — pânăcând Dumnezeu a așezat viforul.

Un călător a observat, că gurișul ateist filosof, Folney sedea în tăcere și strângea cu tărie în mâinile sale un rozar. Acest călător — cu puțină răutate — îl întrebă pe Folney: Cum, ați devenit credincios, că vă văd cu rozarul în mână?"

Folney răspunse cu glas stins: „Omul este filosof în camera sa, însă la un asemenea vifor nu mai este. Aici nu mai ajută filosofia.”

Proces-Verbal

dresat în ședința săptămânală a secției religioase a Agrului în Văleni în ziua de 21 Octomvrie 1934. după Sf. Liturghie, fiind de față majoritatea membrilor.

PROGRAMUL:

1. Ședința se deschide prin rugăciunea „Impărate Ceresc.” Deschiderea anunțată de Dl. inv. dir. Kirchmajer P. președintele Agrului, după care se desfășoară programul următor:

2. Indrumări agricole: „Alegerea porumbului pentru sămânță și îngrijirea livezilor toamna, disertație ținută de On. D. preot Anton Dunca.

3. „Cântec” poezie recitată de elevul Andreica I. cl. IV.

4. „Dorul instreinatului” poezie recitată de elevul Birovet I. cl. V.

5. „Sătmăreanul la Congres,” poezie recitată de elevul Michnea M. cl. V.

6. „Toamna,” poezie recitată de elevul Nemeș M. cl. III.

7. „Doamne ajută,” poezie recitată de elevul Godja A. cl. IV.

8. „Calea bună,” poezie recitată de elevul Petreș I. cl. III.

9. „Orfanul,” poezie recitată de elevul Dunca N. cl. III.

10. „Nevinovăție,” poezie recit. de elevul Frățilă M. cl. III.

11. „Copilul inghețat,” poezie recitată de eleva Pop Dochită cl. II.

12. „Lucrările de efepuit în luna Octomvrie,” indrumări: în grădină, adunarea sâmburilor

și păstrarea lor. În stupină:
Așezarea stupilor la iernat de
dl. inv. dir. Kirchmajer Petru
președ. Agrului

13. Inchiderea ședinței și
cântarea „Cuvine-se cu ade-
vărat.”

D. c. m. s.

Președintele Agrului:

P. Kirchmajer

inv. dir.

Preot:

Anton Dunca

Secretarul Agrului:

Grigoro Mărgineanu.

Citiți și răspândiți
„DUMINECA”

Un Episcop și un preot tânăr.

Acum vre-o 40 de ani
în urmă, un preot tânăr
bătea la ușa episcopiei
din Mantua. Ne primind
nici un răspuns, căută să
deschidă ușa, când însuși
Episcopul veni să-l scoată
din încurcătură, ținând o
ceașcă cu cafea în mână.

— Iertați-mă, Prea Sfin-
țite, dacă v'am deranjat.
Eu sunt preotul Ratti, bi-
bliotecar la Milan. Am
făcut sfânta Liturghie în
catedrala Prea Sfinției
Voastre, și nu voiam să
plec din localitate, fără a
nu saluta pe Exc. Voastră.

— Foarte bine! — răs-
punse Episcopul. Dacă ai
făcut deja sfânta Liturghie,
atunci poți să iai o cafea
împreună cu mine. Numai
că te rog, Părinte, să mă
ajuți, căci sora mea, care
se ocupă de gospodăria
mea, a eșit în oraș și încă
nu s'a înapoiat.

Și cu ceașca în mână,
Episcopul își duse oaspe-
tele la bucătărie. Aci au
prăjit puțină pâine și au
încălzit cafeaua.

Episcopul a ocupat mai
târziu scaunul pontifical,
sub numele de Piu X, iar
Preotul este actualul Papă,
Piu XI. (Din „Lumina Creșt.”)

Calendar săptămânal.

4—10 Noembrie 1934.

4. Dumineca VIII-a d. Înălț. sf. Cruci
(Ap. Gal. 6, 11, Ev. Luca 16, 19.)
C. Ioanichie † 895
5. Luni M. Galacșion † 250
6. Marți Ep. Pavel M. † 360
7. Mercuri 33 Mart. din Mel.
8. Joi Arh. Mihail și Gavril (Ap. Evr. 2, 2
Ev. Luca 10, 16)
9. Vineri Ap. Onisifor
10. Sâmbătă Ap. erast și soții.

8. Noemvrie.

Ziua numelui Măriei Sale Marelui
VOEVOD MIHAIU.

(Născut la 25 Oct. 1921.) Te Deum.

„De ai văzut vreodată un om mu-
rind, gândește-te că și tu vei pleca curând
pe acelaș Drum.”

„Dimineața gândește-te, că nu vei
ajunge poate până seara.”

„Iar seara gândește-te, că nu vei ve-
dea poate ziua de mâine.”

„Deci fii totdeauna pregătit și trăește
astfel ca niciodată să nu te surprindă
moartea nepregătit.”

„Mulți mor subit și fără veste. Căci
Fiul omului va veni în ceasul în care
nici nu se gândesc.”

(Mat. 24, 42, 44; Luca 12, 40.)

„Când îți va sosi ceasul de pe urmă,
vei începe să ai cu totul altă părere despre
viața ta din trecut și atunci vei începe
să te tângui că ai fost așa de neglijent
și nepăsător” (Toma de Kempis

Imit. I. Hr. Cap. 23. 16—21)